ווינטן

איינגעבויגענערהייט איז די שטאָט אַנטרונען,
מער ווי ווינט איז נישטאָ.
טאָ וואו זאָל מען אַ שטוב געפינען
אין אַ ווייַנענדיקער שעה?

אַ ווינט רירט נאָך אָן די בלעטער,
פאַלן זיי צו אים צו ווי צו אַ רעטער,
וואָס קומט זיי פירן אין ווארעמן לאַנד.

אַ ווינט איז פאַרט אַ ווינט,
כאָטש ער קען די זון נישט פאַרלעשן,
אַ קינד איז וויינינקער קינד,
ווען די מאַמע איז אָן אַרעמע וועשין.

נאָר אַז ווינטן איילן זיך און וואָיען
און זוכן ווי הונגעריקע חיות, —
גייען שטאָלצע שאָסייען, גייען פענצטער,
ווי נאָך זייערע אייגענע לוויות.

1939